

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

G ante R

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Glisco & gliscor deponēs antiqui ptulerūt: teste Marcello Sempronius inducē. e dicentē. Vt maior inuidia lepide glisceret. id est glisceret. Significat etiam crescere: desiderare.

Gliscor. Require in dictōe Glisco.

Globus masculinus gnis est: dicēte Vir. Lucenēq; globum lung: quod & hoc globus huius globi. sic ut vulgus: pelagus: testibus Capro & Probo: declinari potest. Glomus masculinus gnis est: ut est apud Hora. in Epi. Vt vinosa glomos furuiar Pyrrhia lunae: quod & hoc glomus huius glomeris auctore Prif. declinari potest.

Glomus. Require in dictōe Globus.

Gluten neu. gnis. & hoc glutinum: teste Nonio: declinari in recto potest.

Glutinum. Require in dictōe Gluten.

G ante N

Gnat⁹ p eo g est nat⁹. & Gnosco p nosco dici potest.

Gnosco. Require in dictōe Gnat⁹

Gnosus vrbs fuit Cretae: teste Ptole. q a nonnullis

Gnosus cū cexili scribit. ut in ipsa dic. vidim⁹.

G ante O

Gobio. Require in dictōe Gobius

Gobius cū i latino. & gobio i recto declinari potest.

Marf. Principiū genae gobius esse solet. Iuven. Cū sit tibi gobio in oculis: genus est piscis.

Gomorra laeni. & gomorrū neu. ge. declinari potest. Hierony. in Genesi. ca. xiiij. itaq; rex Sodomor: & rex Gomorre terga verterūt: ceciderūtq; ibi. Solin⁹ de situ Iudae. Ipsi duo oppida. vnū Sodomū. alter Gomorrū appellatū.

Gomorrū. Require in dictōe Gomorra.

Gonorthoea cū vnico n & dupli. r secūdo aspirato & æ diphthongo in penultima syl. scribit. & dici potest semē fluens: vñ feminis flux⁹: qd ab Vgu. & Catholico corruptis tam vocabulo q etymologia: Gomorre a gomora dñ. Nā yovoo græce: latine semē. et pox fluxus interpretat⁹ yovoo item græce is dici⁹: q apud nos fili⁹: qd per cōpositum patet: Antigon⁹: Chryfagon⁹. Gortyna cum cexili & y græco scribit. vrbs fuit Cretae: teste Home. lib. Iliados. ij. quæ a nonnullis Cortyna cum cexili scribitur

G ante R

Gracens. Regre in dictōe Gracilens

Gracilens & gracilētus in vna significatione dici potest: teste Nonio: quod etiam gracens cū cexili dici⁹: ut scribit Fest⁹: dicēte Ennio. Succin ai gladijs media regione cracētes.

Gracilentus. Require in dictōe Gracilens.

Gracilis. Require in dictōe Gracilus

Gracilitas. gracilitudo. gracilum: in vno significato accipi possunt: teste Nonio.

Gracilitudo. Require in dictōe Gracilitas.

Gracilum. Require ibidem.

Gracilus secūda. & gracilis tertia decli. declinat:

teste Nonio Lucillū inducēte dicētem saty. vi.

Qd gracilis est pexnix: q; pectore puro: q; pue

Grāma hui⁹ matris cū duplicato m: (ro silis.

& hoc grāmatū in recto declinari potest. Sicut Epi gramma & epigramatū: ut in ipsa dic. vidim⁹

Grāmatica hui⁹ ticæ cū geminato m. & Gram

matice huius grāmatices declinari potest

Grammaticæ. Require in dictōe Grammatica:

Grammatum. Require in dictōe Gramma.

Grandeuitas. Regre in dictōe Granditas

Granditas maior grās dici⁹. sicut & Grādeuitas

cū æ diphthongo in secūda syllaba: Vnde & in

vno scato accipi possunt: teste Nonio Sifennā

inducēte dicentē lib. histo. iij. Neq; grās gran

ditatem. neq; ea merita. neq; ordinis honestatē

aut dignitatē sibi esse excusationi.

Grates. Require in dictōe Grator

Gratiæ. Require Ibidem.

Grator & Gratulor in vno scato accipi possunt

significatq; cū alio pariter gaudere: & qñq; si

hñpli: ut est apud Oui. li. Meta. ix. O superi to

toq; libens mihi pectore grator. Tulli⁹ in eplis

Epistolā vero osculatus: & ipse mihi gratulat⁹

sum. Gratulor item scato gratias agere: ut No

nus testat & Seruius. Inde Grates & gratiæ di

cte sunt: quæ scilicet pro meritis agunt

Gratulor. Require in dictōe Grator

Grauedo. Regre in dictōe Grauitas

Grauitas: grauitudo in vno scato accipi possunt

Grauedo item genus est morbi. de q Catul. ad

Fundū. Hic me gūedo frigida: et frequēs tussis

Grauitudo. Require in dictōe Grauitas.

Græcia. Reg. in dic. Græcus.

Græciæ. Ibidem.

Græcus cum æ diphthongo & c exili scribitur:

rex fuit atticæ regiōis. a quo græcia ipsa cogno

minata est: quæ & græciæ pñali tm nū. dici pos

sunt. Vnde in legēda sancti Ioannis pape legi

tur. Non meruisse partes grætiarū vicariū bea

ti Petri suscipere. Probus in prologa sup Buc

lica. Nam cum Xerxes græcias affectaret: & ter

ribilis esset: relictis ciuitatib: omnes græciæ de

serta loca hoc refugerūt. Horatius in epist. græ

cia barbariæ lento collisa duello.

Gregalis. Require in dictōe Grex

Grex tā fce. q masculinus gnis est: testibus Capro & Pro

bo. Lucre. lib. ij. Bucceriarq; greges sub eodem

tegmine cæli. Potest etiam declinari hic & hæc

grex: cū. f. gregalis interpretat⁹. Vnde August.

lib. xij. de ciuitate dei. cap. xxi. ait. Nā cum ani

mantes alias solitarias: & quodāmodo solitua

gas: id est quæ solitudinē magis appetant: secu

ti sunt aquilæ. milui. lepores. lupi: & quæcūq;

alia ita sunt: alias vero greges instituerit: q con

gregare atq; in gregibus malint viuere: ut sūt

colūbæ: sturni. cerui. damulæ: & cetera huius

modi: vtrunq; tamē genus nō ex frugib: pro

pagauit: sed plura simul iussit existere.
 Gryphes. Require in dictioe Gryps
 Grypho. Ibidem Gryphus. Ibidem.
 Grips huius phis cum y greco scribit: aial est qdru
 pes & pennatus: que nonnulli gryphonem appel
 lat: hic ab Vgu. griphes i recto declinari precipit
 verum greci γρυψ in recto declinat. Vir. i. Buc.
 Iugentia griphes eqs. Griphus cum y greco. nasus
 gibbus seu aglinus vocat: a griphis similitudine.

Grudio. Regre in dictioe Grunio.
 Grunio nis: & grudio dis in vna scatione poni
 possunt: auctore Diomed. Iuue. saty. xv. Et cum
 remigibus grunisse Elepenora porcis. Cæcilius.
 Cruento ita ore grundibat miser: p grundiebat
 Claudius Quadrigarius annaliu. xv. Grundi
 bat grauius pecus suillum: porcorum proprius est:
 cum voces edunt: auctoribus Oui. li. de philo
 mela: Marcello: Pompeio

Gruis. Reg. i dic. Grus. Gruo. is. Ibidem.
 Grus huius gruis tam masculina quam fœmina est: testibus Pri
 sci. & Phoca: quædam hic et hæc gruis in recto de
 clinari potest: teste Ser. sup. xi. li. gnei. auis est nota.
 Inde fit Gruo gruis y b u: qd qdem gruum est:
 cum voces edunt. Vñ auctore Põpeio. Cõgrue
 re dictum est: hoc est cõuenire. quia (vt ait) id ge
 nus volucrum minime soliuagum est

G ante V

Gubernaculũ & gubernum in vno scato accipi
 possunt: teste Marcello. neq; ex cohibeo & hy
 benus componit: vt ridiculus cum Catholico
 somniauit Vgut. sed a y bo greco descendit. qd
 illi κυβερνω scripturæ: teste Prisc. in primo
 de orthographia. Lucillius sat. xx. Proas dispo
 liate & detõdere gubernæ. Quod nos guber
 nator: greci κυβερνηται dicunt.

Gubernum. Require in dictioe Gubernaculũ.
 Gutta. Require in dictioe Guttus.

Gutum. Ibidem Guttur. Ibidem.
 Guttus cum duplicato t: & hoc guttũ declinari po
 test: vas erat ligneũ vinũ guttatim fundens: teste
 Var. quod & sacris adhiberi cõsueuerat. Gut
 tus item vas erat ex cornu oleũ guttatim fun
 dens lauãtib; se in balneis. de quo Iuue. intellexit:
 cum ait saty. iij. Et pleno cõponit linthea gut
 to. hic prima estimatiõ: ex cornu fiebat rhino
 cerotis: quare etiã rhinoceros a Martiale voca
 tus est. Ait enim. Gestauit fronte modo me iuuẽ
 cus. verum rhinoceros me putabis pleno gutto
 Gutta stilla cadens appellat. Esi Isidorus li. xij.
 gutta stare dixerit: stillam cadere. Gutta item a
 nonnullis podagra dicitur. Mar. Litigat & podagra
 Diodorus flacce laborat. Guttur etiã cum dupli
 catõ t neu. & mascul. gñis est. testibus Capro
 Probo: Prisc. Virg. lib. gnei. vi. Obijcit ille fame
 rabida tria guttura pãdens. Plau. in aulu. Eũ
 ne obturat inferiorem gutturem.

H ante A

Aeres cum æ diphthongo: te
 ste Apu. scribit: & cõis ge
 est: teste Priscia. & facit in
 gto heris vel heredis: auto
 ribus Marcel. & Põpeio.
 & (vt idẽ scripsit Põpeius)
 Heres apud antiquos dñs
 putabat. Inde (vt ait) Hẽre
 dium paruulum prẽdium

Herediũ. Reg. in dic. Heres. (dictum est
 Heres cum æ diphth. scribit: nec ab herco heres
 deducit: vt cum Catholico Vgu. somniauit. sed
 ab ἡρεω: quod opto scari: vel eligo deri
 uat: vñ & optio dici potest seu electio. Inde cõpo
 sita diheresis cum i latino et æ diphthongo: synhe
 heresis cum y greco & æ diphthongo.

Halec huius halecis cum aspiratiõ in initio & vni
 col scribit. Nã & a Nonio inter dictiones aspi
 ratũ principũ habet: collocat: & tam fœmi. q
 neu. gñis est: auctoribus Capro: Diomede: Prisc.
 Mar. Cui portat gaudens ancilla paropside ru
 bra halacem. sed qpronus illa vorat. Hora. ser
 mo. xij. Ego fecem primus. & halec primus inue
 nit piper albũ cum sale nigro: piscis est genus: & li
 quaminis. Plin. Halec imperfecta: nec collara
 Hamadrias cum aspirato initio & y greco: cõpo
 nitq; ex ἁμα aduerbio: apud grecos ordinis
 quod sciat simul. & ἁμα quod est quercus.
 hoc est nimpha: q vna cum arboribus nascitur &
 perit. neq; ab eo quod est amas participiũ de
 scendit: vt cum Catholico ridiculus somniauit
 Vgutio. Catullus. Floridis venit enitens myr
 tus Asia ramulis. Quo hamadryades deæ. Lu
 dici sibi roscido: nutriti in humore.

Hames hamitis. Require in dictioe Hamus
 Hamus vestimentũ est ferreũ ad capiẽdos pisces
 Hames huius hamitis cum aspiratiõ in initio a Gas
 parino annotari precipit. a Festo tñ inter dictioes
 aspiratione carentes in a lra reponit. Ait enim
 Amites partice sunt aucupales. Et licet Vgutio
 fœmi. tradiderit esse gñis: mascul. tñ gñis est.
 dicente Acrone super illud Horatii in Epodo.
 aut amite leui. Parua tendit rætia: leui amite. i.
 limpido: gracili. Nõ dixit limpida

Hariolus cum aspiratiõ in initio annotatur: te
 ste Apuleio: dictusq; est vt tradit Donatus sup
 Terentij phormionẽ. quasi fariolus a fando: ita
 vt f digamma in aspirationẽ cõuersum fuerit:
 siue ab halando. Nã (vt ait) halitu solebat ex
 cludere velut immortalẽ animã vt diuinã recl
 perent. vnde & vocẽ eiuscẽmodi dabat: quẽ est
 hoc: quod ipsum hoc: sonũ exhalandi vim pre
 stat. Et paulo post. Haruspex (ingit) ab haruga
 noiat. haruga em hostia dicit ab hara deducta
 in qua concluditur & seruatur. Hara autem est